

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 6C/349/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5114228636
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Andrej Kekely
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2015:5114228636.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred samosudcom Mgr. Andrejom Kekelym v právnej veci navrhovateľa: Quantum Credit a. s., so sídlom Ružová dolina 25, 821 09 Bratislava, IČO: 47 248 980, právne zastúpený PERSPECTA Legal, s. r. o., so sídlom Ružová dolina 25, 821 09 Bratislava, IČO: 36 668 745, proti odporcovi: PaK. T., F.. XX.XX.XXXX, T. XXX XX S. XX, štátny občan SR, o zaplatenie 1.079,06 eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi sumu 581,16 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 9,5 % ročne zo sumy 247,64 eur od 04.09.2011 do zaplatenia, vo výške 9,5 % ročne so sumy 311,02 eur od 04.10.2011 do zaplatenia a vo výške 9,5 % ročne so sumy 22,50 eur od 04.11.2011 do zaplatenia.

II. Odporca môže vykonať plnenie uvedené v časti I. výroku tohto rozsudku v pravidelných mesačných splátkach vo výške 30,- eur až do úplného splatenia tohto plnenia so zročnosťou splátok do konca príslušného kalendárneho mesiaca pri splatnosti prvej splátky do konca kalendárneho mesiaca nasledujúceho po kalendárnom mesiaci, v ktorom tento rozsudok v tejto jeho časti nadobudne právoplatnosť s tým, že omeškanie odporcu s úhradou čo i len jednej splátky bude mať za následok zročnosť celého zvyšku plnenia.

III. V ostatnej časti návrh z a m i e t a .

IV. Žiaden z účastníkov n e m á právo na náhradu trov konania.

V. U r č u j e , že zmluvná podmienka obsiahnutá v ustanoveniach bodu 4 dodatkov k zmluvám o pripojení uzavretých medzi spoločnosťou T-Mobile Slovensko a.s., so sídlom Vajnorská 100/A, 83103 Bratislava, IČO: 357 05 019 a odporcom dňa 11.07.2011 v znení: „V prípade porušenia akejkoľvek povinností uvedenej v bode 1 písm. b) alebo v bode 2 alebo v bode 3 tohto Dodatku alebo v čl. 3 bod 3.6 Všeobecných podmienok alebo v čl. 5 bod 5.2 písm. a) až c) Všeobecných podmienok, v dôsledku ktorej dôjde k následnému vypojeniu SIM karty zo strany Podniku, je Účastník povinný uhradiť Podniku zmluvnú pokutu vo výške 248,95 eur.“ je n e p l a t n á z dôvodu jej neprijateľnosti.

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom zo dňa 27.8.2014 doručeným súdu dňa 2.9.2014 sa navrhovateľ domáhal vydania súdneho rozhodnutia, ktorým by odporcovi bola uložená povinnosť zaplatiť mu sumu 1.079,06 eur spolu s úrokmi z omeškania: vo výške 9,5 % ročne zo sumy 27,22 eur od 4.9.2011 do zaplatenia, vo výške 9,5 % ročne zo sumy 30,59 eur od 04.10.2011 do zaplatenia, vo výške 9,5 % ročne zo sumy 18,31 eur od 04.11.2011 do zaplatenia, vo výške 8,75 % ročne zo sumy 248,95 eur od 4.8.2012 do zaplatenia, vo výške 9,5 % ročne zo sumy 220,42 eur od 4.9.2011 do zaplatenia, vo výške 9,5 % ročne zo sumy 280,43 eur od

4.10.2011 do zaplataenia, vo výške 9,5 % ročne zo sumy 4,19 eur od 4.11.2011 do zaplataenia, vo výške 8,75 % ročne zo sumy 248,95 eur od 4.8.2012 do zaplataenia a nahradiť mu trovy konania titulom náhrady súdneho poplatku za návrh na začatie konania a titulom náhrady trov právneho zastúpenia.

Svoj návrh navrhovateľ skutkovo odôvodnil tak, že spoločnosť Slovak Telekom, a. s. so sídlom Bajkalská 28, 817 62 Bratislava, IČO: 35 763 469 (ďalej len „ST“) uzavrela s odporcom podľa ust. § 43 zákona č. 610/2003 Z. z. dňa 11.7.2011 zmluvu o pripojení, predmetom ktorej bolo poskytnutie mobilných hlasových služieb, program 40 a dňa 11.7.2011 dodatok k zmluve o pripojení, predmetom ktorého bolo poskytnutie zľavy na mobilný telefón značky C1-01. Na základe zmluvy poskytoval ST odporcovi plnenie riadne a včas. Podľa účtovných dokladov bolo zistené, že odporca faktúry do dňa spísania návrhu neuhradil. Vzhľadom na to, že si odporca svoj zmluvný záväzok nespínil, porušil zmluvnú povinnosť, z čoho mu následne vyplýva povinnosť zaplatiť zmluvnú pokutu. Vystavené boli nasledovné faktúry: č. 7107946205 so splatnosťou dňa 3.9.2011 na sumu 27,22 eur, č. 7109039048 so splatnosťou dňa 3.10.2011 na sumu 30,59 eur, č. 7110476119 so splatnosťou dňa 3.11.2011 na sumu 18,31 eur a č. 7207513842 so splatnosťou dňa 3.8.2012 na sumu 248,95 eur. Vzhľadom na skutočnosť, že ST a navrhovateľ uzavreli medzi sebou zmluvu o postúpení pohľadávok dňa 20.11.2013, predmetné pohľadávky sa stali vlastníctvom navrhovateľa. Na základe uvedeného došlo zo strany ST k oznámeniu o postúpení pohľadávky voči odporcovi.

Ďalej spoločnosť Slovak Telekom, a. s. so sídlom Bajkalská 28, 817 62 Bratislava, IČO: 35 763 469 (ďalej len „ST“) uzavrela s odporcom podľa ust. § 43 zákona č. 610/2003 Z. z. dňa 11.7.2011 dodatok k zmluve o pripojení, predmetom ktorého bolo poskytnutie mobilných hlasových služieb, program RELAX 100 a poskytnutie zľavy na mobilný telefón značky Nokia 7230. Na základe zmluvy poskytoval ST odporcovi plnenie riadne a včas. Podľa účtovných dokladov bolo zistené, že odporca faktúry do dňa spísania návrhu neuhradil. Vzhľadom na to, že si odporca svoj zmluvný záväzok nespínil, porušil zmluvnú povinnosť, z čoho mu následne vyplýva povinnosť zaplatiť zmluvnú pokutu. Vystavené boli nasledovné faktúry: č. 7107914875 so splatnosťou dňa 3.9.2011 na sumu 220,42 eur, č. 7109027804 so splatnosťou dňa 3.10.2011 na sumu 280,43 eur, č. 7110462459 so splatnosťou dňa 3.11.2011 na sumu 4,19 eur a č. 7207508884 so splatnosťou dňa 3.8.2012 na sumu 248,95 eur. Vzhľadom na skutočnosť, že ST a navrhovateľ uzavreli medzi sebou zmluvu o postúpení pohľadávok dňa 20.11.2013, predmetné pohľadávky sa stali vlastníctvom navrhovateľa. Na základe uvedeného došlo zo strany ST k oznámeniu o postúpení pohľadávky voči odporcovi.

Navrhovateľ tak v ďalšom uviedol, že ST si svoju zmluvnú povinnosť plnil riadne a včas a riadne službu fakturoval, preto mu vznikol nárok na úhradu faktúry. Keďže odporca zmluvu porušil tým, že faktúry nezaplatil, v dôsledku čoho bol deaktivovaný, vznikol mu na základe toho nárok fakturovať zmluvnú pokutu. Okrem uvedených nárokov si tak navrhovateľ uplatňoval aj nárok na úroky z omeškania.

Na nariadené pojednávanie dňa 9.1.2015 sa dostavil iba odporca. Navrhovateľ ako aj jeho právny zástupca sa na pojednávanie neustanovili, svoju neúčast' na pojednávaní neospravedlnili a nepožiadali z dôležitého dôvodu o odročenie pojednávania. Od predvolania navrhovateľa bolo upustené v zmysle ust. § 49 ods. 1 O.s.p., pričom na pojednávanie súd predvolal len jeho právneho zástupcu, ktorý mal predvolanie na pojednávanie riadne doručené so zachovaním lehoty na prípravu pojednávania. Súd preto podľa § 101 ods. 2 O.s.p. prejednal vec v neprítomnosti právneho zástupcu navrhovateľa.

Odporca na pojednávaní k veci uviedol, že chce uvedený dlh splatiť, ale momentálne je nezamestnaný a teda nemá v súčasnosti žiaden príjem. V súčasnosti nepoberá ani žiadne dávky v hmotnej núdzi, pretože nespínil podmienky na priznanie tejto dávky. Odporca ďalej uviedol, že jeho životné potreby mu pomáhajú uhrádzať jeho rodičia.

Na základe vykonaného dokazovania oboznámením sa s listinnými dôkaznými prostriedkami, a to návrhom na začatie konania zo dňa 27.8.2014, zmluvou o pripojení zo dňa 11.07.2011, dodatkom k zmluve o pripojení zo dňa 01.07.2011, faktúrou č. 3307412881, dodatkom k zmluve o pripojení zo dňa 11.07.2011, oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 27.11.2013, oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 27.11.2013, prílohou č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávok, faktúrou č. 7107946205, faktúrou č. 7109039048, faktúrou č. 7110476119, faktúrou č. 7207513842, faktúrou č. 7107914875, faktúrou č. 7109027804,

faktúrou č. 7110462459 a faktúrou č. 7207508884 dospel súd k nasledovným skutkovým zisteniam:

ST ako Podnik a odporca ako Účastník dňa 11.7.2011 uzavreli zmluvu o pripojení. Na základe predmetnej zmluvy právny predchodca navrhovateľa odporcovi odovzdal do užívania SIM kartu č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, prideliť k nej telefónne číslo XXXXXXXXXXXX a zaviazal sa aktivovať a poskytovať v zmluve špecifikované služby ako program služieb „PROGRAM 40“. Odporca v zmluve vyhlásil, že sa oboznámil so Všeobecnými podmienkami poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb prostredníctvom verejnej mobilnej telefónnej siete spoločnosti ST (ďalej len „VP“)

a Osobitnými podmienkami služieb, ak ich ST vydal pre služby, ktoré požaduje aktivovať a Cenníkom služieb ST, ktoré sa ako neoddeliteľné súčasť zmluvy zaviazal dodržiavať. Ďalej si záväzne objednal v zmluve špecifikované služby ST a zaviazal sa riadne a včas plniť všetky povinnosti vyplývajúce z tejto zmluvy, dodatkov k zmluve, VP a osobitných podmienok, najmä riadne a včas platiť cenu za aktiváciu a poskytovanie služieb.

ST ako Podnik a odporca ako Účastník uzavreli dňa 11.7.2011 zároveň dodatok k zmluve o pripojení, ktorým sa ST zaviazal aktivovať odporcovi program služieb „PROGRAM 40“ vo vzťahu k vyššie uvedenej SIM karte, a to za aktivačný poplatok 10,01 eur, a to po dobu 24 mesiacov od uzavretia zmluvy, a ďalej sa zaviazal predatť odporcovi mobilný telefón značky Nokia C1-01 za zľavnenú kúpnu cenu 9,- eur. Odporca sa v dodatku zaviazal riadne a včas platiť cenu poskytnutých služieb podľa zvoleného programu služieb a dodržiavať svoje povinnosti v súlade so zmluvou o pripojení, VP, platným Cenníkom služieb a týmto dodatkom [bod 1 písm. b) dodatku]. Súčasne sa odporca zaviazal, že po dobu viazanosti nepožiadá o aktiváciu alebo zmenu programu služieb na program služieb s nižším mesačným poplatkom, ako má minimálny program služieb uvedený v dodatku - „PROGRAM 40“. [bod 3 dodatku] Rovnako sa odporca zaviazal, že po dobu 24 mesiacov od dátumu účinnosti tejto zmluvy nepožiadá o vypojenie SIM karty z prevádzky a že sa nedopustí takého konania a ani neumožní také konanie, na základe ktorého by ST vzniklo právo zrušiť zmluvu o pripojení odstúpením od nej alebo právo vypovedať túto zmluvu z dôvodov porušenia povinnosti zo strany odporcu, pričom za žiadosť o vypojenie SIM karty z prevádzky sa považuje najmä výpoveď zmluvy o pripojení zo strany odporcu, žiadosť o jej vypojenie v prípade straty alebo krádeže SIM karty, ako aj odstúpenie odporcu od zmluvy o pripojení z iného dôvodu, než je porušenie povinností na strane ST. [bod 2 dodatku] Ďalej bolo v zmluve dohodnuté, že v prípade porušenia akejkoľvek povinnosti uvedenej v bode 1 písm. b) alebo v bode 3 dodatku alebo v čl. 3 bod 3.6 Všeobecných podmienok alebo v čl. 5 bod 5.2 písm. a) až c) Všeobecných podmienok, v dôsledku ktorého dôjde k následnému vypojeniu SIM karty zo strany ST, je odporca povinný uhradiť ST zmluvnú pokutu vo výške 248,95 eur. [bod 4 dodatku] Podľa bodu 5 bol dodatok platný a účinný dňom jeho podpísania zmluvnými stranami.

ST ako Podnik a odporca ako Účastník uzavreli dňa 11.7.2011 taktiež dodatok k zmluve o pripojení, ktorým sa ST zaviazal aktivovať odporcovi program služieb „Relax 100“ vo vzťahu k SIM karte č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, a to po dobu 24 mesiacov od uzavretia zmluvy, a ďalej sa zaviazal predatť odporcovi mobilný telefón značky Nokia 7230 za zľavnenú kúpnu cenu 1,- eur. ST sa v dodatku zaviazal poskytnúť odporcovi zľavu vo výške 50% z ceny mesačného paušálneho poplatku príslušného programu služieb [bod 1 písm. d) dodatku]. Odporca sa v dodatku zaviazal riadne a včas platiť cenu poskytnutých služieb podľa zvoleného programu služieb a dodržiavať svoje povinnosti v súlade so zmluvou o pripojení, VP, platným Cenníkom služieb a týmto dodatkom [bod 1 písm. b) dodatku]. Súčasne sa odporca zaviazal, že po dobu viazanosti nepožiadá o aktiváciu alebo zmenu programu služieb na program služieb s nižším mesačným poplatkom, ako má minimálny program služieb uvedený v dodatku - „Relax 100“. [bod 3 dodatku] Rovnako sa odporca zaviazal, že po dobu 24 mesiacov od dátumu účinnosti tejto zmluvy nepožiadá o vypojenie SIM karty z prevádzky a že sa nedopustí takého konania a ani neumožní také konanie, na základe ktorého by ST vzniklo právo zrušiť zmluvu o pripojení odstúpením od nej alebo právo vypovedať túto zmluvu z dôvodov porušenia povinnosti zo strany odporcu, pričom za žiadosť o vypojenie SIM karty z prevádzky sa považuje najmä výpoveď zmluvy o pripojení zo strany odporcu, žiadosť o jej vypojenie v prípade straty alebo krádeže SIM karty, ako aj odstúpenie odporcu od zmluvy o pripojení z iného dôvodu, než je porušenie povinností na strane ST. [bod 2 dodatku] Ďalej bolo v zmluve dohodnuté, že v prípade porušenia akejkoľvek povinnosti uvedenej v bode 1 písm. b) alebo v bode 3 dodatku alebo v čl. 3 bod 3.6 Všeobecných podmienok alebo v čl. 5 bod 5.2 písm. a) až c) Všeobecných podmienok, v dôsledku ktorého dôjde k následnému vypojeniu SIM karty zo strany ST, je odporca povinný uhradiť ST zmluvnú pokutu vo výške 248,95 eur. [bod 4 dodatku] Podľa bodu 5 bol dodatok platný a účinný dňom jeho podpísania zmluvnými stranami.

Ďalej mal súd z vykonaného dokazovania za preukázané a medzi účastníkmi nesporné, že ST vyúčtovala faktúrami: č. 7107946205 zo dňa 15.8.2011 so splatnosťou dňa 3.9.2011 v sume 27,22 eur, č. 7109039048 zo dňa 15.9.2011 so splatnosťou dňa 3.10.2011 v sume 30,59 eur a č. 7110476119 zo dňa 15.10.2011 so splatnosťou dňa 3.11.2011 v sume 18,31 eur, cenu služieb poskytnutých podľa zmluvy o pripojení a platného Cenníka za obdobie od 15.07.2011 do 14.10.2011.

Ďalej mal súd z vykonaného dokazovania za preukázané, že ST faktúrou č. 7207513842 zo dňa 15.7.2012 so splatnosťou dňa 3.8.2012 vyúčtovala odporcovi zmluvnú pokutu v sume 248,95 eur.

Faktúry boli adresované na adresu uvedenú odporcom pri uzatváraní zmluvy o pripojení. Z toho súd vyvodil, že faktúry boli odporcovi riadne oznámené.

Listom zo dňa 27.11.2013 adresovaným odporcovi označeným ako „ Oznámenie o postúpení pohľadávky podľa § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka“ ST oznámila odporcovi, že pohľadávky vyplývajúce z vyššie uvedených faktúr spolu s príslušenstvom postúpila na navrhovateľa, a to na základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej medzi ST a navrhovateľom dňa 20.11.2013. Súčasne ST odporcovi uviedla, že svoj záväzok má uhradiť navrhovateľovi ako novému veriteľovi.

Ďalej mal súd z vykonaného dokazovania za preukázané a medzi účastníkmi nesporné, že ST vyúčtovala faktúrami: č. 7107914875 zo dňa 15.08.2011 so splatnosťou dňa 03.09.2011 v sume 220,42 eur, č. 7109027804 zo dňa 15.09.2011 so splatnosťou dňa 03.10.2011 v sume 280,43eur a č. 7110462459 zo dňa 15.10.2011 so splatnosťou dňa 03.11.2011 v sume 4,19 eur, cenu služieb poskytnutých podľa zmluvy o pripojení a platného Cenníka za obdobie od 15.07.2011 do 14.10.2011.

Ďalej mal súd z vykonaného dokazovania za preukázané, že ST faktúrou č. 7207508884 zo dňa 15.7.2012 so splatnosťou dňa 3.8.2012 vyúčtovala odporcovi zmluvnú pokutu v sume 248,95 eur.

Faktúry boli adresované na adresu uvedenú odporcom pri uzatváraní zmluvy o pripojení. Z toho súd vyvodil, že faktúry boli odporcovi riadne oznámené.

Listom zo dňa 27.11.2013 adresovaným odporcovi označeným ako „ Oznámenie o postúpení pohľadávky podľa § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka“ ST oznámila odporcovi, že pohľadávky vyplývajúce z vyššie uvedených faktúr spolu s príslušenstvom postúpila na navrhovateľa, a to na základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej medzi ST a navrhovateľom dňa 20.11.2013. Súčasne ST odporcovi uviedla, že svoj záväzok má uhradiť navrhovateľovi ako novému veriteľovi.

Podľa ust. § 42 ods. 1 písm. a) zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách, podnik má právo na zaplatenie ceny za poskytnutú verejnú službu podľa tarify, ak jej vyúčtovanie doručil účastníkovi najneskôr do troch mesiacov od posledného dňa zúčtovacieho obdobia; to neplatí pri vyúčtovaní predplatených služieb.

Podľa ust. § 42 ods. 4 písm. b) zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách, účastník je povinný platiť cenu za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o pripojení a podľa tarify, a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženia dokladu o vyúčtovaní.

Podľa ust. § 43 ods. 1 zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách, zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa.

Podľa ust. § 43 ods. 2 zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách, podstatnými časťami zmluvy o pripojení sú dohodnutý druh verejnej služby, miesto jej poskytovania a cena za službu. Ak nie je v zmluve o pripojení určený čas poskytovania, platí, že sa služba bude poskytovať na neurčitý čas. Cenu za službu možno dojednať aj odkazom na tarifu.

Podľa ust. § 41 Občianskeho zákonníka, ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu.

Podľa ust. § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 568/2007 Z. z., spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa ust. § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 568/2007 Z. z., ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa ust. § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 568/2007 Z. z., dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa ust. § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 379/2008 Z. z., spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa ust. § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 575/2009 Z. z. účinnom od 01.03.2010, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa ust. § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 568/2007 Z. z., za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa ust. § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 568/2007 Z. z., ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa ust. § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 568/2007 Z. z., za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprímerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku

Podľa ust. § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 568/2007 Z. z., neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa ust. § 53 ods. 10 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 161/2011 Z. z., neprijateľnosť zmluvných podmienok sa hodnotí so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb, na ktoré bola zmluva uzatvorená, a na všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy v dobe uzatvorenia zmluvy a na všetky ostatné podmienky zmluvy alebo na inú zmluvu, od ktorej závisí.

Podľa ust. § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 161/2011 Z. z. účinnom od 01.07.2010, ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa.

Podľa ust. § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 150/2004 Z. z. účinnom od 01.04.2004, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa ust. § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 150/2004 Z. z. účinnom od 01.04.2004, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa ust. § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

Podľa ust. § 524 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa ust. § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi.

Podľa ust. § 544 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda.

Podľa ust. § 544 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

Podľa ust. § 545a Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 568/2007 Z. z., neprímerane vysokú zmluvnú pokutu môže súd znížiť s prihliadnutím na hodnotu a význam zabezpečovanej povinnosti. Ak veriteľ nie je oprávnený požadovať náhradu škody spôsobenej porušením povinnosti, na ktorú sa zmluvná pokuta vzťahuje, súd prihliadne aj na výšku škody, ktorá porušením povinnosti vznikla, a na to, o koľko zmluvná pokuta presahuje rozsah vzniknutej škody.

Podľa ust. čl. 3 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 (Úradný vestník Európskych spoločenstiev L 095, 21/4/1993, str. 29-34), zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa.

Podľa ust. čl. 3 ods. 2 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky, najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou. Skutočnosť, že určité aspekty podmienky alebo jedna konkrétna podmienka boli individuálne dohodnuté, nevylučuje uplatňovanie tohto článku na zvyšok zmluvy, ak celkové hodnotenie zmluvy naznačuje, že aj napriek

tomu ide o predbežne formulovanú štandardnú zmluvu. Keď predajca alebo dodávateľ vznesie námietku, že štandardná podmienka bola individuálne dohodnutá, musí o tom podať dôkaz.

Podľa ust. čl. 3 ods. 3 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, príloha obsahuje indikatívny a nevyčerpávajúci zoznam podmienok, ktoré sa môžu považovať za nekalé.

Podľa ust. čl. 4 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, bez ujmy na článok 7, nekalosť zmluvných podmienok sa hodnotí so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb, na ktoré bola zmluva uzavretá a na všetky okolnosti súvisiace s uzavretím zmluvy, v dobe uzavretia zmluvy a na všetky ostatné podmienky zmluvy alebo na inú zmluvu, na ktorej je závislá.

Podľa ust. čl. 6 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.

Podľa ust. čl. 7 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, členské štáty zabezpečia, aby v záujme spotrebiteľov a súťažiacich existovali primerané a účinné prostriedky, ktoré by zabránili súvislému uplatňovaniu nekalých podmienok v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľmi zo strany predajcov alebo dodávateľov.

Podľa prílohy Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, bodu 1 písm. e), podmienkou uvedenou v čl. 3 smernice je požiadavka na spotrebiteľa, ktorý nespĺnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako kompenzáciu.

Podľa ust. § 153 ods. 3 O.s.p., súd môže v rozsudku, ktorý sa týka sporu zo spotrebiteľskej zmluvy, aj bez návrhu vysloviť, že určitá podmienka používaná v spotrebiteľských zmluvách dodávateľom je neprijateľná.

Podľa ust. § 153 ods. 4 O.s.p., ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve (§ 53a Občianskeho zákonníka) alebo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky alebo mu na základe takejto podmienky súd uložil povinnosť vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie, súd aj bez návrhu výslovne uvedie túto zmluvnú podmienku vo výroku rozhodnutia.

Súd tak na základe vykonaných dôkazov vychádzal z toho, že medzi právnym predchodcom navrhovateľa ST a odporcom vznikol záväzkovo-právny vzťah vyplývajúci z v zmysle ust. § 43 zákona č. 610/2003 Z. z. uzavretej zmluvy o pripojení. Právu odporcu na poskytovanie služieb podľa zmluvy ST (§ 43 ods. 1 zákona č. 610/2003 Z. z.) zodpovedala povinnosť odporcu uhradiť ST cenu týchto služieb podľa cenníka, resp. cenu zo zľavou [§ 42 ods. 4 písm. b) zákona č. 610/2003 Z. z.].

Súd mal tak v konaní preukázané, že právnemu predchodcovi navrhovateľa ST vznikol voči odporcovi nárok na zaplatenie doposiaľ neuhradenej ceny poskytnutých služieb v súlade so zmluvou o pripojení, VP, Cenníkom a vyššie uvedenými faktúrami, a to vo výške 581,16 eur. Súd tak z tohto dôvodu a súčasne z dôvodu, že odporca sa neuhradil ceny týchto služieb v lehote splatnosti uvedenej na faktúrach dostal do omeškania, ako aj s poukazom na vyššie uvedené postúpenie tejto pohľadávky podľa ust. § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka navrhovateľovi ako singulárnemu sukcesorovi priznal nárok na zaplatenie sumy 581,16 eur a odporcu týmto rozsudkom zaviazal na jej zaplatenie.

Navrhovateľ si v ďalšom konaní uplatňoval nárok na zaplatenie zmluvných pokút spolu vo výške 497,90 eur. Aj keď navrhovateľ priamo neoznačil zmluvné dojednania, na základe ktorých si tieto nároky uplatnil, je nepochybné, že to bolo na základe ust. bodu 4 predmetných dodatkov k zmluve o pripojení uzavretých medzi ST a odporcom dňa 11.7.2011 a to z dôvodu, že odporca neuhradil svoje zmluvné záväzky, t. j. že odporca neuhradil dojednanú cenu jemu poskytnutých služieb zo strany ST.

Na tomto mieste súd musí poukázať na to, že na záväzkovo-právny vzťah medzi ST a odporcom založený predmetnou zmluvou o pripojení v znení jej dodatku sa bez akýchkoľvek pochybností vzťahuje úprava spotrebiteľských zmlúv zakotvená v právnom poriadku SR v ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Právna úprava spotrebiteľských zmlúv bola do Občianskeho zákonníka (ust. § 52 a nasl.) zaradená novelou zákonom č. 150/2004 Z. z., ktorým bola prebratá smernica Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (Úradný vestník Európskych spoločenstiev L 095, 21/4/1993, str. 29-34). Túto smernicu je nevyhnutné podľa názoru súdu využívať ako interpretačné pravidlo k ustanoveniam právneho poriadku, upravujúcich režim spotrebiteľských zmlúv. Toto stanovisko je podporené aj rozsudkom Európskeho súdneho dvora z 27.06.2000 v spojených prípadoch C-240/98, C-241/98, C-242/98, C-243/98 a C-244/98, Océano Grupo Editorial SA proti Roció Murciano Quintero und Salvat Editores SA proti José M. Sánchez Alcón Prades, José Luis Copano Badillo, Mohammed Berroane a Emilio Vinas Feliú, v ktorom sa konštatuje, že účinná ochrana spotrebiteľa sa môže dosiahnuť, len ak národný súd prehlási, že má právomoc zhodnotiť neprimerané

podmienky z úradnej povinnosti. Právomoc súdu stanoviť z úradnej povinnosti, či je podmienka nečestná, znamená vytvoriť vhodné prostriedky. Znamená to dosiahnuť výsledok sledovaný čl. 6 Smernice, konkrétne chrániť spotrebiteľa pred záväzkom voči nečestnej podmienke a dosiahnuť zámer čl. 7 Smernice. Tieto opatrenia môžu pôsobiť ako odstrašujúci prostriedok a predchádzať nečestným zmluvným podmienkam.

Ust. § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné (uznesenie Ústavného súdu SR z 24.2.2011, IV. ÚS 55/2011- „pokiaľ je však zmluvná podmienka v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany v právnom vzťahu zo štandardnej spotrebiteľskej zmluvy, ktorý vzťah teória i prax navyše označujú za fakticky nevyvážený, nemali by byť žiadne pochybnosti o tom, že takáto zmluvná podmienka sa prieči dobrým mravom.“). Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa, a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou (§ 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka). Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby ako aj zmluvných podmienok má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často, vzhľadom na ich právnický jazyk a ich rozsiahlosť nemá možnosť či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. V praxi je totiž zmluva predkladaná navrhovateľom vo formulárovej podobe s vopred určenými podrobnými podmienkami a nemožnosťou ich akejkolvek zmeny, čo vedie spotrebiteľa k vyvodeniu záveru o nemožnosti ovplyvniť znenie zmluvy, ak chce s dodávateľom vstúpiť do zmluvného vzťahu. Tento fakt je ešte viac umocnený skutočnosťou nedostatočného časového priestoru pri samotnom akte uzatvárania takejto zmluvy a použitia nevýrazného malého písma hraničiaceho s čitateľnosťou, ktorým sú zobrazené významovo závažné ustanovenia zmluvy. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv (v aplikačnej praxi súdov sa používa aj pojem typová, štandardná, adhézna zmluva), ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nenechá.

Súd tak vedomí si svojej povinnosti sa zaoberal v ďalšom otázku (ne)prijateľnosti predmetných zmluvných podmienok, na základe ktorých si navrhovateľ uplatňoval právo na zaplatenie sumy 497,90 eur.

V kontexte uvedeného sa súd považuje za potrebné vyjadriť k otázke individuálneho dojednaní zmluvných podmienok uvedených v dotknutých ust. bodu 4 dodatkov k zmluve o pripojení uzavretého medzi ST a odporcom ako spotrebiteľom. Za individuálne so spotrebiteľom zo strany dodávateľa dohodnutú zmluvnú podmienku možno považovať len takú, ktorej obsah bol predmetom rokovaní medzi účastníkmi zmluvy v procese jej kontraktácie a jej znenie bolo napokon spoločným konsenzom oboch zmluvných strán vyplývajúcim z týchto rokovaní. Inými slovami povedané, na to, aby mohla byť zmluvná podmienka považovaná za individuálne dojednanú medzi účastníkmi spotrebiteľskej zmluvy, nestačí len to, aby spotrebiteľ mal možnosť s vopred dodávateľom pripravenou a formulovanou podmienkou, či už vyjadriť svoj súhlas, alebo svoj nesúhlas, a to či už začiatkom takejto možnosti vo vopred pripravenom formulárovom texte zmluvy, alebo svojím podpisom pod takýmto textom, ale aby ešte v samotnom procese kontraktácie bol schopný pochopiť jej význam a následne bez akýchkoľvek ďalších podmienok sa mohol rozhodnúť, či takúto podmienku prijíma alebo nie. Len takýto výklad podľa názoru súdu korešponduje so znením, zmyslom a napokon aj cieľom právnej úpravy zakotvanej v cit. ust. § 53 ods. 2 OZ, ako aj v ust. čl. 3 ods. 2 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993. Navrhovateľ však takýto spôsob kontraktácie sporných zmluvných klauzúl o zmluvných pokutách v dotknutom prípade nepreukázal (neuniesol dôkazné bremeno podľa ust. § 120 ods. 1 O.s.p. v spojení s cit. ust. § 53 ods. 3 OZ, ktoré prezumuje vyvrátiteľnú právnu domnienku o tom, že zmluvné dojednanie v spotrebiteľskej zmluve sa nepovažuje so spotrebiteľom za individuálne dojednané, ktorú právnu domnienku môže dodávateľ vyvrátiť, ak preukáže opak).

Ako vyplýva z § 544 Občianskeho zákonníka, účastníci si môžu pre prípad porušenia povinnosti dojednať zmluvnú pokutu, ktorú je povinný zaplatiť účastník pre prípad porušenia povinností plynúcich zo zmluvy. Zmluvná pokuta je jedným zo zabezpečovacích prostriedkov a vyjadruje peňažnú sumu, ktorú je dlžník povinný zaplatiť veriteľovi, ak poruší svoju zmluvnú povinnosť. Dojednanie výšky zmluvnej pokuty, či spôsobu jej určenia je vecou účastníkov. Výška zmluvnej pokuty nie je zákonom limitovaná, nemôže však byť v rozpore so zásadou zakotvenou v ust. § 39 Občianskeho zákonníka, a teda nemôže byť v rozpore s dobrými mravmi.

V danom prípade právny predchodca navrhovateľa tak zmluvnými pokutami vo výške 497,90 eur s poukazom na ich zakotvenie v ust. bodu 4 dodatkov vo väzbe na bod 1 písm. a), c), d) a e) dodatkov, ktorých kauzálnym (ekonomickým) zmyslom bolo pre odporcu na jednej strane získať cenové

zvýhodnenie na mobilné telefóny a na vybraný program služieb „Relax 100“ a na druhej strane pre právneho predchodcu navrhovateľa získať na určitú dobu 24 mesiacov odberateľa svojich služieb, s určitou zabezpečovaním poskytnutie určitých benefitov odporcovi spočívajúcich práve v zľave z ceny služieb (teda na druhej strane zodpovedajúcej akejsi strate právneho predchodcu oproti štandardnej cene služieb rovnajúcej sa mesačnej výške zľavy z ceny programu služieb).

(Ne)prijateľnosť zmluvnej podmienky treba hodnotiť v zmysle výkladového pravidla obsiahnutého v znení ust. § 53 ods. 10 (v súčasnosti ods. 11) Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy. Z tohto vyplýva, že hodnotenie prijateľnosti zmluvnej podmienky sa vykonáva pri zohľadňovaní okolností, ktoré existovali v čase dojednaní takejto zmluvnej podmienky, nie podľa okolností, ktoré boli v čase, kedy došlo k naplneniu hypotézy predmetnej zmluvnej podmienky, t. j. v čase po uzavretí zmluvy. Len tento spôsob výkladu cit. ust. § 53 ods. 10 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia zmluvy podľa názoru súdu plne korešponduje so znením cit. ust. čl. 4 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993. Ak teda súd hodnotí prijateľnosť zmluvnej podmienky v čase jej kontraktácie, nemôže mať následné spávanie sa (plnenie alebo neplnenie si povinností) účastníkov akýkoľvek vplyv na (ne)prijateľnosť zmluvnej podmienky a tým v konečnom dôsledku jej platnosť. Uvedený záver podporuje aj to, že neplatnosť zmluvnej podmienky podľa cit. ust. § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka je absolútnou neplatnosťou. Absolútna neplatnosť právneho úkonu totiž nastáva bez ďalšieho zo zákona a hľadí sa naň, ako keby nebol urobený. Táto neplatnosť nemôže byť ani zhojená dodatočným schválením a nemôže sa ani konvalidovať dodatočným odpadnutím dôvodu neplatnosti. (k tomu napr. rozsudok Najvyššieho súdu SR spis. zn. 5Cdo 208/2010 zo dňa 30.07.2012)

Podstatným pri posudzovaní prijateľnosti týchto zmluvných podmienok je tak podľa názoru súdu to, že takto dojednané zmluvné podmienky zaväzovali odporcu (ako aj ostatných spotrebiteľov v zmluvnom vzťahu s právnym predchodcom navrhovateľa založenom na obsahovo totožnom zmluvnom základe) k zaplateniu zmluvnej pokuty v prípade porušenia povinnosti podľa bodu 1 písm. b) a bodu 3 dodatku k zmluve o pripojení počas celej doby viazanosti, t. j. 24 mesiacov, a to teda či už na začiatku doby viazanosti, alebo aj na jeho konci, a to v rovnakej výške bez ohľadu na intenzitu porušenia zmluvnej povinnosti odporcom (resp. iným spotrebiteľom v zmluvnom vzťahu s právnym predchodcom navrhovateľa založenom na obsahovo totožnom zmluvnom základe). V prípade posudzovaných zmluvných podmienok by tak bol odporca (resp. iný spotrebiteľ v zmluvnom vzťahu s právnym predchodcom navrhovateľa založenom na obsahovo totožnom zmluvnom základe) povinný zaplatiť zmluvné pokuty v rovnakej výške 298,50 eur aj v prípade, že by svoje zmluvné povinnosti, na ktorých porušenie sa zmluvné pokuty viazali, porušil v samotnom závere doby viazanosti, pričom v predchádzajúcom období si svoje povinnosti plnil riadne a včas a súčasne by intenzita porušenia tejto povinnosti odporcu z hľadiska peňažného vyjadrenia bola v zjavnom nepomere k výške zmluvnej pokuty. Súčasne treba poukázať aj na to, že slovné spojenie uvádzané v dotknutých ust. bodu 4 dodatkov k zmluve o pripojení: „v prípade porušenia akejkoľvek povinnosti uvedenej v bode 1 písm. b) ....“ zo zohľadnením toho, že v ust. bodu 1 písm. b) dodatkov sa odporca zaviazal dodržiavať všetky svoje povinnosti v súlade so zmluvou o pripojení, jej dodatkom, VP a platným Cenníkom, tak vyvoláva neurčitý okruh rôznych porušení alebo vzťahov a zmluvná pokuta za porušenie povinností, ktoré dodávateľ označí indikatívne, nemôže byť akceptovateľná.

Súd tak dospel k nepochybnému záveru, že v danom prípade ide o neprijateľné zmluvné podmienky [§ 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka] spôsobujúce značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (§ 53 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka), ktorá sú tak absolútne neplatné podľa ust. § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka.

Súd považuje za potrebné v ďalšom poukázať na to, že ust. § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka v spojení s ust. čl. 6 ods. 1 a 7 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993. Ust. § 53a Občianskeho zákonníka je dôsledkom transpozície smernice Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (ďalej len „smernica“), ktorá v čl. 7 ods. 1 ukladá členským štátom zabrániť súvislému používaniu neprijateľných zmluvných podmienok: „Členské štáty zabezpečia, aby v záujme spotrebiteľov a subjektov hospodárskej súťaže existovali primerané a účinné prostriedky, ktoré by zabránili súvislému uplatňovaniu nekalých podmienok v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľmi zo strany predajcov alebo dodávateľov.“ Ust. § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka zakazuje dodávateľovi používať zmluvnú podmienku, ktorá bola právoplatne súdom vyhlásená za neprijateľnú. Takáto zmluvná podmienka je neplatná (§ 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka; absolútna neplatnosť). Jej ďalším používaním dodávateľ vytvára protiprávny stav navyše zákonom explicitne zakázaný a priznanie plnenia z takejto zmluvnej podmienky je v priamom rozpore so zákonom (uvedená povinnosť sa vzťahuje aj na právneho nástupcu dodávateľa - § 53a ods. 1 posledná veta Občianskeho zákonníka). Ak by súd priznal plnenie z neprijateľnej zmluvnej podmienky, išlo by o tolerovanie pokračujúceho protiprávneho

stavu zo strany súdu a popieranie vysokého záujmu EÚ a práva EÚ na ochrane práv spotrebiteľa. Zákaz používania vychádzajúci z právoplatného rozsudku súdu sa týka celého textu predmetnej zmluvnej pokuty a zmluvnej podmienky ako celku. Súd ako orgán členského štátu EÚ je pri poskytovaní ochrany pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami povinný ex officio skúmať, či voči spotrebiteľovi nie je uplatňované plnenie z neprijateľnej zmluvnej podmienky, a to aj z takej, ktorú súd už skôr judikoval (§ 53a Občianskeho zákonníka). Plnenie z takejto podmienky navyše vždy zakladá bezdôvodné obohatenie (§ 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka ; „z neplatného právneho úkonu“). Zákaz ďalšieho používania neprijateľnej podmienky v demokratickej spoločnosti by mal byť samozrejмый a rešpektovaný subjektmi práva ipso facto. Povedané inak, ak existuje zákonná povinnosť zdržať sa protiprávneho konania (v podobe používania neprijateľnej zmluvnej podmienky) je oprávnené očakávať, že dodávateľ bude právnou povinnosť rešpektovať a od spotrebiteľov nebude požadovať plnenie v rozpore s dobrými mravmi, majúce svoj základ v neprijateľnej zmluvnej podmienke. Takéto - prirodzene anticipované konanie - je nielen prejavom rešpektu k právu, k hodnotám právneho poriadku a zásadám súkromného práva, ale osobitne prejavom konania v súlade s dobrými mravmi (§ 4 ods. 8 zákona č. 250/2007 Z. z.) a v súlade s povinnosťou odbornej starostlivosti [§ 2 písm. u) zákona č. 250/2007 Z. z.].

V kontexte znenia cit. ust. § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka súd dodáva, že toto ustanovenie nie je možné vykladať reštriktívne spôsobom, že sa vzťahuje na viaceré absolútne identické (z hľadiska samotného znenia zmluvných podmienok) prípady záväzkovo-právneho vzťahu medzi dodávateľom a viacerými spotrebiteľmi. Naopak toto cit. ustanovenie treba vykladať tak, že sa vzťahuje na všetky podmienky, ktorých význam (resp. dôsledok) je taký istý, ako tej zmluvnej podmienky, o ktorej súd už pred tým právoplatne rozhodol, že je neplatná, resp. z dôvodu takejto podmienky nepriznal dodávateľovi žalované plnenie. Vo väzbe na uvedený výklad súd poukazuje na to, že zo svojej činnosti má vedomosť (§ 121 O.s.p.) o tom, že Okresný súd Žilina v rozsudku č. k. 6C/205/2006-89 zo dňa 02.03.2007 (potvrdenom rozsudkom Krajského súdu v Žiline č. k. 5Co/118/2007-123 zo dňa 27.05.2008) nepriznal právnenému predchodcovi navrhovateľa spoločnosti T-Mobile Slovensko, a. s. (súd má zo svojej činnosti zároveň vedomosť, že na základe rozhodnutia jediného akcionára obchodnej spoločnosti T-Mobile Slovensko, a. s., so sídlom Vajnorská 100/A, 831 03 Bratislava, IČO: 35 705 019 vo forme notárskej zápisnice č. N 186/2010, Nz 21815/2010, NCRIs 22140/2010 zo dňa 17.06.2010 došlo k uzavretiu zmluvy o zlúčení vo forme notárskej zápisnice č. N 187/2010, Nz 21818/2010, NCRIs 22142/2010 medzi zanikajúcou spoločnosťou T-Mobile Slovensko, a. s., so sídlom Vajnorská 100/A, 831 03 Bratislava, IČO: 35 705 019 a nástupníckou spoločnosťou Slovak Telekom, a. s., so sídlom Karadžičova 10, 825 13 Bratislava, IČO: 35 763 469 - právnym predchodcom navrhovateľa - ktorá sa na základe tejto zmluvy o zlúčení stala univerzálnym právnym nástupcom zanikajúcej spoločnosti T-Mobile Slovensko, a. s.; obchodná spoločnosť T-Mobile Slovensko, a. s., so sídlom Vajnorská 100/A, 831 03 Bratislava, IČO: 35 705 019, zapísaná v odd. Sa, vl. č. 1238/B bola z obchodného registra vymazaná v celom rozsahu ku dňu 01.07.2010) plnenie - nárok na zmluvnú pokutu - uplatnené na základe významovo (svojím dôsledkom) totožnej zmluvnej podmienky. Ďalej má súd zo svojej činnosti vedomosť (§ 121 O.s.p.) o tom, že obdobne Okresný súd Žilina rozsudkom č. k. 6C/186/2012-48 zo dňa 28.09.2012 (potvrdeným rozsudkom Krajského súdu v Žiline č. k. 8Co/67/2013-104 zo dňa 30.08.2013) nepriznal právnenému predchodcovi navrhovateľa Slovak Telekom, a. s. nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty taktiež uplatnený na základe významovo (svojím dôsledkom) totožnej zmluvnej podmienky, pričom vo výroku rozsudku určil túto zmluvnú podmienku za neplatnú. Obsahovo úplne totožnú zmluvnú podmienku súd určil Okresný súd Žilina za neplatnú aj v rozsudkoch (ktoré nadobudli právoplatnosť) č. k. 17C/111/2012-40 zo dňa 22.10.2012, č. k. 6C/143/2012-57 zo dňa 04.09.2012 a č. k. 6C/216/2013-34 zo dňa 20.09.2013 (potvrdenom rozsudkom Krajského súdu v Žiline č. k. 6Co/70/2014-73 zo dňa 26.02.2014). S poukazom na uvedené rozhodnutia Okresného súdu Žilina nebolo možné už ani z dôvodu uvedeného v cit. ust. § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka v spojení s cit. ust. čl. 7 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 navrhovateľovi priznať uplatnený nárok na zaplatenie zmluvných pokút vo výške 497,90 eur. Súd v uvedenom kontexte poukazuje na to, že v prípade zmluvnej pokuty neplatnej podľa ust. § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka je pojmovo vylúčené, aby mohlo byť využité moderačné právo súdu podľa ust. § 545a Občianskeho zákonníka, t. j. aby súd znížil zmluvnú pokutu s prihliadnutím na hodnotu a význam zabezpečovanej povinnosti, ako aj na výšku škody, ktorá porušením povinnosti vznikla a na to, o koľko zmluvná pokuta presahuje rozsah vzniknutej škody. Ust. § 53 ods. 5 v spojení s ust. § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka totiž dohodu o neprimeranej zmluvnej pokute v spotrebiteľských zmluvách, ktorá nebola individuálne dojednaná, sankcionuje priamo absolútnou neplatnosťou pôsobiacou ex tunc. Nie je tak možné, aby súd následne v zmysle ust. § 545a Občianskeho zákonníka moderoval výšku neplatne dojednanej zmluvnej pokuty.

Súd tak návrh v časti o zaplataenie sumy 497,90 eur (aj s jej príslušenstvom - úrokmi z omeškania vo výške 8,75 % ročne za obdobie od 4.8.2012 do zaplataenia) z dôvodu neexistencie právneho základu pre vznik tohto uplatňovaného nároku na zaplataenie zmluvných pokút zamietol a súčasne v zmysle ust. § 153 ods. 4 O.s.p. výslovne uviedol tieto zmluvné podmienky vo výroku tohto rozsudku.

Súd tak z uvedených dôvodov návrh v časti o zaplataenie sumy 497,90 eur aj s uplatneným príslušenstvom (úrokom z omeškania vo výške 8,75 % z tejto sumy od 4.8.2012 do zaplataenia) zamietol. Podľa ust. § 517 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškanií.

Podľa ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškание s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa ust. § 3 ods. 1 nariadenia Vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení nariadenia Vlády SR č. 586/2008 Z. z. účinnom od 01.01.2009 do 31.01.2013, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky (§ 17 ods. 1 zákona č. 659/2007 Z.z. o zavedení meny euro v Slovenskej republike a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov) platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa ust. § 10c nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 01.02.2013, ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

Právnomu predchodcovi navrhovateľa ST vzniklo právo na úroky z omeškania vo výške stanovenej zákonom zo sumy 581,16 eur, teda podľa vyššie uvedených ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a ust. § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z.

Súd pri posudzovaní uplatneného nároku na úroky z omeškania: vo výške 9,5 % ročne zo sumy 247,64 eur od 4.9.2011 do zaplataenia, vo výške 9,5 % ročne zo sumy 311,02 eur od 04.10.2011 do zaplataenia a vo výške 9,50 % ročne zo sumy 22,50 eur od 04.11.2011 do zaplataenia, mal za to, že odporca sa dostal do omeškania s platením ceny za poskytnuté služby, t. j. celkovo sumy 581,16 eur, prvým dňom po splatnosti jednotlivých faktúr, ktorými právny predchodca navrhovateľa vyúčtoval odporcovi cenu poskytnutých služieb v zmysle uzavretej zmluvy o pripojení. V čase prvého dňa omeškania odporcu so zaplatením faktúr č.7107946205 a č. 7107914875, t. j. ku dňu 04.09.2011, so zaplatením faktúr č. 7109039048 a č. 7109027804, t. j. ku dňu 04.10.2011 a so zaplatením faktúr č. 7110476119 a č. 71104624594, t. j. ku dňu 04.11.2011, bola výška základnej úrokovej sadzby ECB 1,5 % ročne (súd má o tomto vedomosť zo svojej činnosti). Právnomu predchodcovi navrhovateľa tak vzniklo v zmysle už cit. ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a ust. § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. právo na zaplataenie úrokov z omeškania: vo výške 9,5 % ročne zo sumy 247,64 eur od 04.09.2011 do zaplataenia, vo výške 9,5 % ročne zo sumy 311,02 eur od 04.10.2011 do zaplataenia a vo výške 9,50 % ročne zo sumy 22,50 eur od 04.11.2011 do zaplataenia. Následne s postúpenou pohľadávkou prešlo na navrhovateľa v súlade s ust. § 524 ods. 2 Občianskeho zákonníka aj príslušenstvo, teda aj právo jeho právneho predchodcu voči odporcovi na zaplataenie úrokov z omeškania v uvedenom rozsahu. Súd s poukazom na to, návrhu v tejto časti vyhovel, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Podľa ust. § 160 ods. 1 O.s.p., ak súd uložil v rozsudku povinnosť, je potrebné ju splniť do troch dní od právoplatnosti rozsudku; súd môže určiť dlhšiu lehotu. Súd môže určiť, že peňažné plnenie sa môže vykonať aj v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročnosti určí, a to aj tak, že omeškание s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Odporca na pojednávaní uviedol, nakoľko je momentálne nezamestnaný a nepoberá žiaden príjem, nie je schopný zaplatiť dlh naraz. Bol by však schopný žalovaný dlh splácať v splátkach. O pravdivosti týchto skutkových tvrdení odporcu nemal súd dôvodné a závažné pochybnosti.

Súd tak v súlade s ust. § 160 ods. 1 O.s.p. umožnil odporkyne uhradiť navrhovateľovi priznané plnenie v splátkach, a to tak, ako je uvedené vo výroku II. tohto rozsudku, keď zohľadnil aktuálnu finančnú situáciu odporkyne. V tejto súvislosti súd konštatuje, že poskytnutím možnosti odporkyne splácať navrhovateľovi dlhovanú sumu vo výroku II. tohto rozsudku uvedených splátkach spolu s príslušenstvom týchto splátok vzniká menšie riziko, že nedôjde zo strany odporkyne k ďalšiemu omeškaniu s úhradou jej dlhu a na základe tohto k demotivácii odporkyne ohľadom úhrady celého dlhu, pričom by bolo zo strany navrhovateľa v ďalšom potrebné pristúpiť k exekúcii, čím by došlo k ďalšiemu navýšeniu trov.

Podľa ust. § 142 ods. 2 O.s.p., ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Podľa ust. § 151 ods. 1 veta prvá O.s.p., o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Vo výroku o náhrade trov konania medzi účastníkmi konania rozhodol v tomto uznesení súd podľa ustanovenia § 142 ods. 2 zák. č. 99/1963 Z.z., Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len OSP), podľa ktorého ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Navrhovateľ sa návrhom domáhal celkovo priznania:

- sumy 1.079,06 eur,
- úrokov z omeškania vo výške 9,50 % ročne zo sumy 247,64 eur od 4.9.2011 do zaplataenia, vyčíslený pre účely výpočtu pomeru úspechu a neúspechu účastníkov v konaní ku dňu vyhlásenia rozsudku (9.1.2015) na sumu 78,89 eur,
- úrokov z omeškania vo výške 9,50 ročne zo sumy 311,02 eur od 4.10.2011 do zaplataenia, vyčíslený pre účely výpočtu pomeru úspechu a neúspechu účastníkov v konaní ku dňu vyhlásenia rozsudku (9.1.2015) na sumu 96,95 eur,
- úrokov z omeškania vo výške 9,50 % ročne zo sumy 22,50 eur od 4.11.2011 do zaplataenia, vyčíslený pre účely výpočtu pomeru úspechu a neúspechu účastníkov v konaní ku dňu vyhlásenia rozsudku (9.1.2015) na sumu 6,81 eur,
- úrokov z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 497,90 eur od 4.8.2012 do zaplataenia, vyčíslený pre účely výpočtu pomeru úspechu a neúspechu účastníkov v konaní ku dňu vyhlásenia rozsudku (27.6.2014) na sumu 106,11 eur,

100%-ným úspechom navrhovateľa by tak bolo priznanie sumy 1.367,82 eur (súčet vyššie uvedených súm).

Navrhovateľ bol však v konaní iba čiastočne úspešný. Jeho úspech spočíva v priznaní nasledovných nárokov:

- sumy 581,16 eur,
- úrokov z omeškania vo výške 9,50 % ročne zo sumy 247,64 eur od 4.9.2011 do zaplataenia, vyčíslený pre účely výpočtu pomeru úspechu a neúspechu účastníkov v konaní ku dňu vyhlásenia rozsudku (9.1.2015) na sumu 78,89 eur,
- úrokov z omeškania vo výške 9,50 ročne zo sumy 311,02 eur od 4.10.2011 do zaplataenia, vyčíslený pre účely výpočtu pomeru úspechu a neúspechu účastníkov v konaní ku dňu vyhlásenia rozsudku (9.1.2015) na sumu 96,95 eur,
- úrokov z omeškania vo výške 9,50 % ročne zo sumy 22,50 eur od 4.11.2011 do zaplataenia, vyčíslený pre účely výpočtu pomeru úspechu a neúspechu účastníkov v konaní ku dňu vyhlásenia rozsudku (9.1.2015) na sumu 6,81 eur,

Navrhovateľ bol tak úspešný čo do sumy 763,81 eur (súčet vyššie uvedených súm).

Vo zvyšku, t.j. v časti o zaplataenie zmluvných pokút vo výške 497,90 eur a úrokov z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 497,90 eur od 4.8.2012 do zaplataenia, vyčíslený pre účely výpočtu pomeru úspechu a neúspechu účastníkov v konaní ku dňu vyhlásenia rozsudku (9.1.2015) na sumu 106,11 eur, spolu 604,01 eur bol navrhovateľ neúspešný.

Z uvedeného je zrejmé, že z celkovo požadovanej sumy 1.367,82 eur (100%), úspech navrhovateľa činí priznanie sumy 763,81 eur, čo je 55,84 % z celku a neúspech navrhovateľa činí nepriznanie sumy 604,01 eur, čo je 44,16 % z celku.

Vzhľadom k vyššie uvedenému výpočtu, z ktorého vyplýva, že navrhovateľ bol úspešný iba v nepatrnej časti súd rozhodol o náhrade trov konania podľa ust. § 142 ods. 2 O.s.p. tak, že žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3), t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané a datované, uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 1 O.s.p., skutočností alebo dôkazov, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,

b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,

c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,

d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Ustanovenie § 205a ods. 1 OSP sa nepoužije v konaniach podľa § 120 ods. 2 O.s.p.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.